

**Nr 262.**

Av herr **Lindman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förändring av tullsatserna å socker och sirap m. m.

I den till Riksdagen avlåtna nådiga propositionen om sänkning av tullen å socker har Kungl. Maj:t jämväl föreslagit, att gällande tullsats å sirap skall nedsättas med hälften eller från 10 till 5 öre per kilogram.

Anledningen härtill finner man vara densamma, som föranlett chefen för kungl. finansdepartementet att avlåta förslag om sänkning av sockertullen, eller hänsyn till den konsumerande allmänhetens intresse av lättnad i den rådande dyrtiden. Men enär tullen å sirap har sin största betydelse såsom finanstull, har chefen för nämnda departement av statsfinansiella skäl icke ansett sig böra nu föreslå ifrågavarande tulls borttagande, utan stannat vid en nedsättning med hälften. Då ifrågavarande tull årligen inbringar omkring 1½ miljon kronor, kommer således den föreslagna nedsättningen att föranleda en minskning av statsverkets inkomster per år av ej mindre än  $\frac{3}{4}$  miljon kronor; en åtgärd, som med tanke på det höga belopp, vartill tullinkomsterna för 1914 års statsreglering uppskattats, är ägnad att väcka en viss förvåning, då man väl hade anledning förmoda att den starkt spända budgeten icke på inkomstsidan skulle tåla någon avprutning.

Vad då först angår den lättnad i de för närvarande rådande höga levnadskostnaderna, som ifrågavarande tullnedsättning är avsedd att bereda, föreligger visserligen ej någon utredning härom i den kungl. propositionen, men torde man våga antaga, att den avsedda båtnaden för konsumenterna ej kommer att bliva av större omfattning än vad den föreslagna sänkningen av sockertullen kan medföra. I avseende härå anhåller jag att få hänvisa till vad härutinnan finnes anført i den av mig samtidigt härmed väckta motionen om höjning av sockerskatten.

*Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 4 saml. 113 häft. (Nr 262—263.)* 1

Vid berörda förhållande läser man väl sakna anledning att på grund av omförmälda skäl beröva statsverket ett så betydande belopp av dess inkomster som 750,000 kronor. Med hänsyn till de årligen växande högre kraven på statskassan, synes tvärtom allt tala för att åtgärder böra vidtagas för att i stället öka statsverkets intäkter. Under den närmaste tiden framåt förestå på skilda områden betydande reformer, vilka otvivelaktigt komma att medföra väsentligen ökade utgifter för statsverket. Jag nämner endast förslaget om allmän folkpensionering. Väl har det sagts, att de härför erforderliga medlen skulle kunna vinnas genom införande av en rikligt givande tobaksbeskattning, men, om även så skulle bliva förhållandet, torde det dock icke vara tillrådligt att utan fullgiltiga skäl frånhända statsverket en inkomst, som förvisso alltid blir för andra ändamål synnerligen behöflig. I särskild motion har jag med tanke på statsverkets behov av ökade intäkter föreslagit Riksdagen att, därest beslut om nedsättning av tullen å socker fattas, i samband därmed höja skatten å socker. Skulle detta mitt förslag om ökad sockerskatt ej vinna bifall, och statskassan sålunda ej erhålla det tillskott i sina inkomster, som jag därmed avsett, är denna omständighet en ytterligare orsak för att icke godkänna Kungl. Maj:ts förslag om nedsättning av tullen å sirap.

Under återopande av vad jag sålunda anfört, får jag därför vördsam samt hemställa,

att Riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag att nedsätta tullen å sirap till 5 öre.

Stockholm den 17 februari 1913.

*Arvid Lindman.*

---